

Antoni Lubelczyk

Biecz, szpital gotycki

Informator Archeologiczny : badania 17, 187

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BIAROMA GÓRA, gm. Rępnice
woj. piotrkowskie

patrz okres nowożytny

BIALA PODLASKA
ul. Dzierżyńskiego 12

patrz okres nowożytny

BIAROS STARY, gm. Śmigiel
woj. łęczyńskie
Stanowiska 4 i 51

patrz neolit

BIECZ
szpital gotycki

PP Pracownia Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Szeszowie

Badania prowadził mgr Antoni Lubelczyk. Finansował WKZ
w Krośnie. Pierwszy sezon badań. Szpital /z XIV w./.

Badania koncentrowały się przy fundamentach budynku szpitalnego i miały za cel uchywianie fasady budowy tego obiektu. Obiekt powstał z polecenia królowej Jadwigi i istniały przypuszczenia, że budynek ten mógł stanąć na fundamentach starszej budowli /sanku?/. Główna część fundamentów wykonana jest z kamienia i tylko od strony północnej wystąpiła kilkumetrowa luka o bliżej nie wyznaczonym przeznaczeniu, później zamurowana częściowo cegłą. Brak materiałów starszych niż z XIV w. pozwala wiązać odsłonięte fundamenty z powstaniem szpitala gotyckiego. Przy ścianie zachodniej budynku odsłonięto piwnicę wykonaną w całości z kamienia, a w narożniku południowo-wschodnim nowożytny, zbiorowy pochówek, związany zapewne z jakąś epidemią.

BISKUPICE, gm. Grodzisko
woj. konińskie
Stanowisko 1

Muzeum Okręgowe
w Koniinie

Badania prowadził mgr Krzysztof Gorczyca. Finansowało
Muzeum Okręgowe w Koniinie. Pierwszy sezon badań. Gródka
stożkowata /XIII/XIV w./.

Grodzisko położone jest w dolinie Osarnej Strugi na wschód od wsi. Aktualnie posiada kształt niskiego kolistego nasypu o średnicy około 30 m i wysokości około 5 m. Otoczone jest płytkim rowem o szerokości około 2 - 3 m. Według miejscowych informacji nasyp został w XIII w. częściowo zniwelowany i służył jako "górnica wiatrakowa".

Celem prac było rozpoznanie zabudowy i umocnień gródki oraz uściślenie jego chronologii.

Przebadano około 100 m² powierzchni gródki odsłaniając na jego wschodzie zarys glinianego fundamentu czworobocznej budowli o wymiarach 5 x 5 m i grubości około 60 cm. Niewielka ilość materiału - fragmenty kilku naczyń i 2 groty bełtów kuszy wskazywałaby na bardzo krótki okres użytkowania gródki. Duża ilość spalenizny zarejestrowana w warunkach niwelacyjnych sugeruje, że uległ on spalaniu. Chronologię gródki określono wstępnie na XIII/XIV wiek.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Koniinie.

Badania zakończono.